

Ingers tankar

Blandade musikminnen

1975 visades Ingmar Bergmans filmatiserade föreställning av Mozarts Tollflöjten på tv. Det var en så fin version. Inspelningarna hade skett 1974 i Filmhusets studior och med specialgjorda kulisser för att ge intryck av att operan spelats in på Drottningholms teater.

Närbilderna på publiken var filmade på Fårö. I rollerna fanns Birgit Nordin som Nattens drottning, Håkan Hagegård som Papageno, Ragnar Ulfung som Monostatus och Erik Saeden som Talaren och många fler.

1983 fyllde min man femtio år och då åkte vi på en resa till Holland. Den dagen då färjan tog oss över till kontinenten var samma dag som Eurovison Song Contest ägde rum i München. Entusiasmen var stor bland alla svenskar ombord när Carola på kvällen sjöng Främling och kom på tredje plats.

1989 hade Phantom of the Opera premiär på Oscarsteatern i Stockholm med Mikael

Samuelson i titelrollen. Litet senare var jag genom mitt arbete bjuden att se föreställningen och sedan äta middag på en restaurang i närheten.

Min make avstod att följa med till fromma för min dotter. Det blev en upplevelse för oss båda. Speciellt som titelfiguren ett tag rörde sig alldeles i närheten av där vi satt och sedan när den stora ljuskronan framför oss rasade ner.

Ett annat minne är den gången dottern och jag var på Operan och såg Pelle Isbergs uppsättning av Nötknäpparen, balettföreställningen med Elsa Beskows Petters och Lottas jul inlagda i handlingen. Minns att jag tyckte det var en underbar föreställning särskilt lämpad att se med jullovslediga skolbarn av yngre och äldre modell.

Sedan början av 90-talet gjorde min dotter och jag flera bilresor tillsammans runt Sverige. Ofta uppehöll vi oss i Skåne. 1990 hade det varit VM i fotboll i Italien och då gavs en speciell konsert i Caracallas termer då De Tre Tenorer-

Ingers tankar

na sjöng tillsammans för första gången. Med full volym på bilstereon spelade vi Pavarotti, Domingo och Carreras om kvällarna när vi körde runt i bokalléerna på väg till olika slott eller andra sevärdheter.

1996 hade jag gått igenom en svår sjukdom och precis kommit tillbaka till livet. Då var jag ofta på Operan. Företaget där jag arbetade hade en förening som jag var med i och som anordnade resor dit. Vid de tillfällena fick jag förflytta mej till en annan värld genom musiken. Efter föreställningarna var det som att vakna ur en förtrollning när jag klev ut på trappan utanför entrén och undrade var jag befann mej.

Jag minns också den gången då jag var inlagd på lasarettet i min hemstad. Vi var fyra kvinnor på salen i skiftande ålder. Jag och närmaste grannen var strax över femtio. Hon hade med sig en kassettbandsspelare och på den spelade vi Julio Iglesias på kvällarna när vi skulle somna. Julio fick sjunga oss till sömns med sin smöriga stämma.

Av allt oljud som omger oss är musik det minst obehagliga.

Inger Klintberg Danielsson 23-11-25

